

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 84. San-Vallerius Franciæ Legatus Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

§. LXXXIII.

*Venetorum concordia cum summo
Pontifice.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1505.

Veneti in hisce rerum angustiis prehen- *Marian. lib.*
si, præsentissimum fore remedium *28. n. 74.*
arbitrabantur, si pace cum summo Pon- *Guicciardini. lib. 6.*
tifice inita, illum a foederatorum socie-
tate abstraherent, quapropter retentis
Faventia, & Arimino Romandiæ ur-
bibus, Sedi Apostolicæ Foro-Cornelien-
sem, & Cesenatensem Comitatus, ce-
terasque omnes civitates sub Pii III. Pon-
tificatu occupatas restituere spondent, ea
duntaxat lege, ut Sanctitas sua eorum
Legatos admittere dignaretur: annuit
Pontifex, ac pacem conciliante Urbina-
tis Duce, Venetos denuo in gratiam re-
cepit, ac juxta pactorum leges decem
urbes, arcesque cum suis territoriis, ter-
risque annexis rursum Ecclesiastico im-
perio vindicavit.

§. LXXXIV.

*San-Vallerius Franciae Legatus
Romæ.*

Verum hac pace res suas parum auctas
esse, brevi experiebantur Veneti;
dum enim hæc gerebantur, San-Valle-
rius Romam venit, a summo Pontifice
per-

Sæcul. XVI perbenigne exceptus, qui idem Budæ-
 A.C. 1505 um, Virum longe nominatissimum ab
 epistolis habebat. Is a Ludovico XII.
 accepit negotium, Papam inducendi,
 ut hic permitteret, quatenus Ferdinan-
 dus Neapolis Regno quiete potiretur, si-
 mul vero totis viribus præpediret, ne
 Cæsar imperialem Coronam accipiendi
 prætextu in Italiam veniret: verum Pon-
 tifex operam suam spondere, ac foedus
 sibi propositum ratum habere, adhuc-
 dum cunctabatur.

§. LXXXV.

Franciæ Rex morbo correptus.

San-Galaf. Interea temporis Ludovicus XII. ex se-
hist. Ludov. bri tertiana, quæ in continuam dege-
XII. nerabat, graviter decumbit, linquæ usu
Ferron l. 4. privatus, ac ipsis quoque Medicis de
Raynald. hoc ann. n. 9. ejus salute desperantibus. Funesto hoc
 nuncio Mediolanum delato, mox omnes
 ferme Galli, qui ad tuendum Ducatum
 relinquebantur, sine Regis venia ad sua
 revertuntur, caussati, eorum operam ma-
 gis fore necessariam in Galliarum Regno,
 eoquod illud post Regis obitum gravibus
 bellis agitandum prospicerent, nec inanis
 fuisset eorum sollicitudo, si mala, quæ
 timebant, evenissent.

§. LXXXVI.